

Hansen, Hr. Bajer og Hr. Sveistrup), Beretning og Indstilling. Styrelsen vedtog, at man vilde fremsætte Forslag om, at Valg af Dansk Kvindesamfunds Styrelse og andre Valg, der foregaa paa Fællesmøderne, skulle ske efter Reglerne for Forholdstalsvalg, naar saadant begjæres af $\frac{1}{20}$ af Samfundets Medlemmer, *for saa vidt* det maatte lykkes at tilvejebringe nogenlunde letfattede og hensigtsmæssige Regler for denne Valgmaades Udøvelse. Forhandlingen om det af Udvalget af-fattede Udkast til saadanne Regler udsattes til et senere Møde.

Under Overværelse af Formanden for kvindelig Læseforening, Frk. R. Goldschmidt, forhandlede om Kvinders Oplæring til Haandværk. Frk. *Goldschmidt* meddelte, at der til Fru Røvsings Mindelegat til det nævnte Øjemed var indkommet i kvindelig Læseforening godt 1000 Kr. Efter længere Forhandling vedtoges det, at man foreløbig vilde indskrænke sig til at opfordre Kvinder, der maatte ønske at lære Bogbinderfaget, til herom at gjøre Anmeldelse paa Dansk Kvindesamfunds Kontor. Det er da Hensigten at benytte et fra en københavnsk Bogbindermester fremkommet Tilbud om at modtage og oplære Kvinder paa sit Værksted.

Kassereren oplyste, at Dansk Kvindesamfund for Øjeblikket tæller 1013 Medlemmer. Det vedtoges ikke i Aar at lade trykke nogen Medlemsliste.

Endvidere forhandlede om at yde Dansk Kvindesamfunds udenbys Medlemmer, for saa vidt disse tillige ere Holdere af Bladet, en Nedsættelse i det samlede Beløb, de nu have at udrede dels som Medlemsbidrag, dels i Abonnementspris, fra 4 til 3 Kr., og man var enig om det ønskelige heri, men da der herved vil være at tage Hensyn dels til Kredsafdelingerne, dels til Bladets Redaktion, dels til, at Nedsættelse af Medlemsbidraget kræver Lovforandring, vil denne Sag først finde sin Afgjørelse senere.

Dansk Kvindesamfunds anden selskabelige Sammenkomst holdtes den 19de November. Fru *Laura Kieler* holdt det indledende Foredrag. Hun omtalte og oplyste ved et Exempel Stemningen over for Kvindesagen i Provinsbyerne. Selv i Venstreblade kunde man se den blive gjort latterlig. Det var saaledes ganske urigtigt, naar Hr. A. C. Larsen havde ment, at der ikke længer var Trang til Agitation for denne Sag. Taleren dvælede dernæst ved Sædelighedssagen, hvilken hun betragtede som Kvindesagens egentlige Midtpunkt. Forholdene i Frankrig viste, at Kvinderne meget godt kunde udøve en betydningsfuld økonomisk Virksomhed, uden at dermed den sædelige Maalestok og Opfattelse bedredes. Hun advarede derfor imod at indskrænke Kvindesagen til enkelte praktiske Opgaver, man burde fuldt ud vedkjende sig Grundsætningen om lige Ret paa alle Omraader.